

KOLME NÄKÖALAA TAIVAASEEN

Kuin kuvastimesta

1 Kor. 13:8-13

Joskus annetaan sellainen kuva, että Raamattu puhuu taivaasta kovin vähän - vain muutamassa luvussa Ilmestyskirjassa. Selitykseksi tarjotaan usein sitä, että taivaan ihanuus ylittää täysin oman ymmärryksemme rajat - mikä sinänsä on ihan totta. Mutta Raamatun kuvaus taivaasta ei suinkaan rajoitu Ilmestyskirjaan. Pohjimmiltaan koko Raamattu on ilmoitusta taivaasta, sillä taivaan tekee taivaaksi ei suinkaan ihmeelliset ulkoiset olosuhteet, vaan taivaan Päähenkilö. Taivas ilman Jumalaa ja Jeesusta ei ole mikään taivas, vaikka se muuten täyttäisi kaikki paratiisin ihanuuden tuntomerkit. Taivaan tekee taivaaksi Jeesuksen ja Isän tunteminen (Joh. 17:3). Siksi kaikki se, mitä Raamattu puhuu Jumalasta ja Jeesuksesta on samalla myös kuvausta taivaasta.

Taivaaseen päästyämme emme ensimmäiseksi kysy, onko täällä edesmennyt rakas puolisoni, lapseni, äitini tai isäni - niin suurta kuin onkin saada kokea jälleennäkemisen riemua Herran kirkkaudessa. Ensimmäinen ilomme ja riemumme on havaita Jeesuksen rakastavat kasvot, jotka koko armon kirkkaudella suuntautuvat juuri meihin päin. Taivas on Herran kasvojen ihanuuden katselua ja ylistystä sekä Hänestä virtaavan yhä syvenevän rakkauden vastaanottamista ja ylistystä. Kun luet Raamatun lehdistä Jeesuksen puhetta tai kuvausta Hänen sydämensä rakkaudesta, olet samalla raottamassa Jumalan kirkkauden ja taivaan salaisuutta.

Jeesus ilmaisi tahtonsa Sinuun nähden rukoillessaan Isää näin:

"Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista." (Joh. 17:24).

Niin Sinulle kuin minullekin on tavattoman tärkeätä tietää, millainen on se taivaallinen valtakunta, johon haluamme päästä. Voimme saada siitä kuvan Raamattu-kuvastimen kautta.

(8. Mutta profetoiminen katoaa, kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto häviää.

9. Tietomme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista.

10. Kun täydellinen tulee, katoaa vajavainen.

11. Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä kuuluu lapsuuteen.)

12. Nyt me näemme vielä kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta silloin tiedän täydellisesti, kuten minut itsenikin täysin tunnetaan.

Taivaan olemus on siinä, että saamme katsella kasvoista kasvoihin Jeesusta Kristusta ja Isää ja saamme loputtomasti ylistää Häntä. Jo nyt voimme nähdä jotain taivaasta ja

Jeesuksen kasvoista, vaikka näkemämme on vielä kuin arvoituksen kaltaista kuin kuvastimesta katseltua. Kuvastin oli siltä ajalta, kun peililasia ei vielä oltu keksitty ja jouduttiin tyytymään kiillotettuihin pronssipintaan. Kuvastimen antama kuva oli jotenkin epämääräinen mutta vastasi kuitenkin riittävästi todellisuutta. Raamattu, Jumalan Sana on meille annettu kuvastin. Se Jeesus, jonka kohtaamme kerran taivaassa on täsmälleen sama Jeesus, joka tulee meitä vastaan evankeliumien lehdistä.

Kuvastinta - myös Raamatun kuvastinta - voi käyttää eri tavoin. Sen voi suunnata niin, että näkee omat kasvonsa. Eikä Raamattu imartele kertoessaan millaiset meidän sydämemme ajatukset ja pyrkimyksemme ovat. Raamatun peilin voi toki myös suunnata niin, että siitä heijastuu totuuden mukainen kuva muista ihmisistä ja meitä ympäröivästä maailmasta. Mutta viime kädessä näitä kumpaakaan tarkoitusta varten Raamattua ei ole meille annettu.

Jos haluat lukea Raamattuasi oikein, niin käännä se Jeesuksen suuntaan, etsi siitä Jeesusta itseään. Etsi siitä Jeesuksen Kristuksen kasvoja ja Jeesuksen puhetta ja Jeesuksen tekoja. Älä ensimmäiseksi kysy, mitä Raamattu puhuu sinusta itsestäsi tai sinulle, vaan mitä se kertoo Jeesuksesta ja Hänen ihmeellisistä teoistaan.

Pyhä Henki tekee Sanasta Sinulle elävän veden virran. Sana alkaa Pyhän Hengen virtana pulputa sydäimestäsi. Sinunkin suustasi Sana voi levitä ja kirkastaa Jeesuksen ihanuutta.

Usko, toivo ja rakkaus

Paavali tiivistää kuvauksensa taivaasta sanoihin (13):

"Niin pysyvät nämä kolme, usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus."

Joskus olen ihmetellyt, mihin taivaassa tarvitaan uskoa, eikö taivaassa ole jo siirretty uskosta näkemiseen. Entä miksi taivaassa tarvitaan toivoa? Eikö taivas juuri ole kaiken toivon täyttymys? Rakkauden valtakuntana siellä tietenkin rakkaus säilyy ikuisesti.

Uskon syvin sisältö ei ole kuitenkaan siinä, että elää vastoin nykyisiä aistihavaintojaankin Jumalan lupausten varassa, vaan siinä, että usko pitää sydämensä aina auki Jumalan rakkaudelle ja tunnustaa loppuun asti riippuvuutensa yksin Jumalasta tulevasta Pyhän Hengen rakkauden ja totuuden elävän veden virrasta. Taivaassa ihmiset eivät ole vähemmän riippuvaisia Jumalasta kuin täällä ajassa, vaan koko iankaikkisuus on jatkuvaa Jumalan rakkauden vastaanottamista, Jumalan elämästä elämistä. Siksi usko säilyy taivaassakin.

Taivaasta todetaan, että siellä kaikki on uutta. Siellä ei ole mitään vanhaa. Taivas on siis jatkuvaa dynaamista uuden virtaavan rakkauden vastaanottamista. Karitsan ja Isän valtaistuimesta vuotava Pyhän Hengen virran vesi on yhä syvenevä ja yhä laajeneva Jumalan rakkaus. Koskaan ei tule sitä päivää, että se olisi loppuun ammennettu. Siksi on aina uusi toivo ja siksi Jumalalle ja Karitsalle nousee yhä uusi ja syvenevä ylistyslaulu. Jumalan kansa opettee leikkiä täällä ajassa jo tuota ylistyslaulua.

Suurinta ja ihmeellisintä on taivaallinen rakkaus. Mutta millaista se sitten on sisällöltään?

Muistan, kun eräs ystäväni teinivuosiltani sanoi:

"Eikö Raamattu opeta, että Jeesus kantoi koko ihmiskunnan synnit Golgatan ristillä ja että jokainen, joka tunnustaa syntinsä ja uskoo Häneen saa kaiken anteeksi ja taivaalliseen kirkkauteen?"

"Kyllä se niin opettaa!"

"Mutta eikö se opeta myös sitä, että ken ei ota vastaan Jumalan armoa, joutuu iankaikkiseen kadotuksen tuskaan?"

"Kyllä sekin on totta!" Sitten hän jatkoi:

"Eihän ihmisten iankaikkista kärsimystä kadotuksen tuskissa voi mitenkään verrata Jeesuksen tuskiin Golgatan ristillä. Hänhän tiesi, että kaikki olisi kuuden tunnin kuluttua ohi, mutta onnettomilla kadotukseen joutujilla ei ole mitään toivoa tuskiensa päättymisestä."

Tämä ystäväni ei tajunnut, että Jeesuksen kokemien tuskien määrässä ei ollut kysymys Hänen tuskansa pituudesta, vaan sen iankaikkisesta syvyydestä ja siitä, KUKA kärsi, synnitön synnin tähden, Jumala jumalattomien hyväksi. Jeesuksen tuskansa oli niin syvää, että pelastetuilta menee koko iankaikkisuus sen syvyydestä ja siinä ilmaistun rakkauden ylistämisessä. Taivaassa pelastetut laulavat loputonta ylistystä nimen omaan tapetulle Karitsalle, iankaikkisen uhrin antaneelle Herralle Jeesukselle ja Isälle, joka antoi oman Poikansa Golgatan tuskiin.

Taivaallisen rakkauden sisältö on siis täsmälleen sama rakkaus, joka meitä kohtaan ilmestyi Golgatan puulla. Pyhä Henki avaa koko iankaikkisen taivaan ajan yhä syvemmältä Golgatan rakkauden salaisuutta ja synnyttää aina uuden ja kasvavan ylistysvirren Karitsalle ja Isälle.

Jumala tahtoo Sinut taivaaseen

Jumala ei pelkästään tahdo, että yhdenkään ihmisen ei tarvitsisi hukkuu, vaan Hän hukutti oman Poikansa pyhään ja oikeudenmukaiseen vihaansa meidän synneistämme, ettei kenenkään tarvitsisi hukkuu. Golgatan uhri kuolema RIITTÄÄ sinun syntiesi ja minun syntieni ja KOKO ihmiskunnan hirveiden syntien sovitukseksi. Jumala antoi oman Poikansa helvetin tuskiin, jotta Sinun ei tarvitsisi kokea MITÄÄN muuta kuin Isän sydämen ihanaa rakkautta, läheisyyttä, armoa ja laupeutta. Syntisi ovat maksetut. Velkasi on sovitettu. Mutta Jeesus teki sen kärsimällä Sinun syntiesi rangaistuksen viimeiseen loppuun asti.

Jos haluat taivaaseen, pyydä Jeesusta antamaan kaikki syntisi anteeksi Golgatan uhriveren tähden. Opettele sitten myös kiittämään ja ylistämään Herraa jo täällä.

Näköala valtaistuimelle

Ilmestyskirja 5

Jos Ilmestyskirjan neljännessä luvussa Johanneksen silmien eteen avautui valtaistuimella istuvan Isän hahmo, viidennessä kuva tarkentuu. Isän oikealla puolella istuva teurastettu Karitsa tulee polttopisteeseen. Neljännessä luvussa ylistetään Isän suuruutta, viidennessä Karitsa saa saman kiitoksen ja ylistyksen.

Isä ja Poika ja Pyhä Henki

Moni on ehkä ihmetellyt, miksi Ilmestyskirjan mukaan taivaassa ei kiitoksen ja ylistyksen kohteena ole myös Kolminaisuuden kolmas Persoonaa, Pyhä Henki, vaikka sekä neljäs että viides luku puhuvat Jumalan seitsemästä Hengestä (4:5 tulisoihdud Isän edessä ja 5:6 seitsemän Karitsan silmää). Seitsemän on tässä yhteydessä symbolinen luku, joka kertoo sen, että Pyhä Henki on kaikkialla läsnäoleva, Hän näkee kaiken täydellisesti.

Avaimen asialle antaa 4. luvun jae 2: "Samassa minä olin Hengessä".

Pyhä Henki on toki taivaassa siinä, missä Isä ja Poikakin, mutta helluntaina Isä antoi Pyhän Hengen omalle Pojalleen - Teurastetulle, verellään ihmiset Jumalan omaksi lunastaneelle Pojalleen, jotta Jeesus Kristus (ihminen ja Jumala) vuodattaisi Pyhän Hengen seurakunnan päälle. Pyhä Henki oli siis Johanneksessa, yhdessä seurakunnan jäsenessä, ja sitten tietysti koko seurakunnassa - niin perille päässeessä kuin vielä taistelevassakin. Pyhä Henki on siis se elämän veden virta, joka vuotaa Isän ja Karitsan valtaistuimesta ja osuu seurakuntaan. Pyhän Hengen saanut seurakunta näkee siksi Isän ihmeellisen tulen keskellä - tulen, joka ei kulu eikä kuluta. Pyhän Hengen saanut seurakunta näkee myös Jumalan Karitsan ristin uhrissa ilmaistun Jumalan rakkauden syvyyteen.

Pyhä Henki avaa koko iankaikkisen taivaan ajan yhä syvemmältä Golgatan rakkauden salaisuutta ja synnyttää aina uuden ja kasvavan ylistysvirren Karitsalle ja Isälle. Pyhä Henki on siis seurakunnassa ja ylistää Isää ja Karitsaa. Isä antaa kunnian verensä vuodattaneelle Pojalleen: "Jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen edessä ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Pyhän Kolminaisuuden salaisuus on siis myös taivaan ihmeellisen dynamiikan sisältö. Taivaassa pelastettujen seurakunta suorittaa ikuista ja ihmeellistä tehtäväänsä, jota varten se on pelastettu. Se saa Pyhän Hengen vaikutuksesta antaa ikuisen kiitoksen ja ylistyksen Karitsan vaimona Jumalan armon kirkkauden kiitokseksi. (Ef. 1:5-7,9-12)

Taivaassa pysyvät iankaikkisesti usko, joka aina ja ikuisesti ottaa Isästä ja Pojasta tulevan Pyhän Hengen rakkauden virran vastaan sydämiinsä asti. Taivaassa säilyy myös iankaikkisesti toivo, koska Pyhän Hengen silmillä näemme yhä syvemmin ja syvemmin ja aina ihmeellisempänä Golgatan veren ja uhrin salaisuutta. Taivaassa pysyy myös iankaikkinen rakkaus, jonka sisältö on samaa rakkautta, joka koko täyteydessään ilmaistiin Golgatalla. Tuo rakkaus synnyttää vastarakkautea ikuisen ylistyksen Karitsalle ja Isälle.

Pelastettujen morsiusseurakuntaa ei siis jätetä ikään kuin Pyhän Kolminaisuuden ulkopuolelle vaan se pääsee Pyhässä Hengessä osalliseksi Jumalan salaisuuksien kaikista syvyyksistä, Hänen armonsa ja rakkautensa iankaikkisesta syvyydestä, leveydestä, korkeudesta ja pituudesta. (1.Kor. 13:13 ja Ef.1:17-21; 3:14-21)

Pyhitys ja taivas

Kristityn kasvu on muutosprosessi, joka tähtää siihen, että eräänä päivänä hän tulee saamaan samanlaisen kirkastetun ylösnousemusruumiin, kuin minkä Paavali sai nähdä Damaskoksen tiellä ja myöhemmissä kokemuksissaan taivaasta.

Mutta pelastetut eivät suinkaan ammenna tyhjäksi Kristuksen kirkkautta sillä hetkellä kun he pääsevät taivaalliseen päämääräänsä. Koko taivas ja iankaikkisuus on sitä, että saamme aina syvemmälle ja syvemmälle ammentaa Jeesuksen kirkkautta, Hänen armonsa ja rakkautensa syvyyttä. Taivaallisen ylistyksen ja kiitoksen keskuksessa on nimen omaan Teurastettu Karitsa. Loputtomasti saamme taivaassa päästä syvemmälle Jeesuksen ristin salaisuuteen. Siinä Kristuksen ja Jumalan koko kirkkaus tuli ilmi koko täyteydessään. Sen merkityksen pituutta, leveyttä, korkeutta ja syvyyttä saamme koko iankaikkisuuden tutkia, emmekä sitä voi milloinkaan loppuun ammentaa. Hän,

teurastettu Karitsa Isän oikealla puolella on oleva kasvavan ylistyksen ja riemun iankaikkinen ja aina uusi aihe ja sisältö.

Jumalan kirkkauden virta

Taivaassa ei ole ratkaisevaa, miltä meistä siellä tuntuu, vaan että saamme nähdä Isän kirkkauden ja Pojan kirkkauden. Taivaassa olemme Jumalan suunnattoman rakkauden ja kirkkauden virrassa, Pyhän Hengen elävän veden virrassa, mutta mielenkiintomme kohdistuukin Jumalaan eikä omiin kokemuksiimme. Unohdamme itsemme kokonaan ja sydämemme täyttää käsittämätön ilo ja riemu siitä, miten Isä antaa Jeesukselle Kristukselle kunnian ja kirkkauden ja miten Jeesus antaa kaikessa kunnian Isälle. Riemuitsemme, kun näemme Isän sanoin kuvaamattoman rakkauden omaan Poikaansa.

Ilmestyskirja 19:4-9

4. Kaksikymmentä vanhinta ja ne neljä olentoa lanquesivat maahan ja kumartaen palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, sanoen: "Aamen, halleluja!"

Suuren kansanjoukon ylistystä Jumalan pyhistä tuomioista jatkavat nyt kaksikymmentä neljä vanhinta. Heidän ylistyksensä tapahtuu ei vain sanoin vaan koko olemuksella. He heittäytyvät Jumalan eteen kumartaen palvovat Jumalaa. Jumalan istuu valtaistuimella, Hän hallitsee tänäänkin. Kun evankeliumin työ on ohi, ikuisesti tulee jatkumaan ylistyksen ihana palveluvirka taivaassa. Ylistys on sen kertomista Jumalalle, kuka ja millainen Hän on ja Hänen tekojensa luettelemista Hänelle. Ihaninta mitä ihminen voi kokea on se, että hän saa ylistää Jumalaa - ei ole sen suurempaa onnea ja autuutta.

5. Valtaistuimelta kuului ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret."

Pelastettujen suuresta joukosta vanhimpiin siirtynyt ylistys siirtyy lopulta itse valtaistuimelle asti. Sieltä Isän oikealta puolelta kuuluu Herran Jeesuksen ääni: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki!" Jeesus Kristus Jumaluuden toinen persoona antaa kehotuksen omilleen ylistää omaa Isäänsä. Ylistyksen synnyttää pelastettujen sydämissä Pyhä Henki, uskon, palveluksen ja pyhän kunnioituksen Synnyttäjä ja myös taivaassa ikuisesti kaiken sen Ylläpitäjä. Pyhän Kolminaisuuden salaisuus on läsnä.

Jeesus puhui Isästä "minun Jumalani ja teidän Jumalanne" (Joh. 21:17) Tässä Jeesus korostaa jälleen tuota ihmeellistä yhteyttä. Jumala ei ole vain Jumala vaan Hän on käsittämättömässä viisautessaan ja rakkaudessaan sitonut itsensä pelastettuihinsa niin, että he saavat kutsua Jumalaa ja Isää omaksi Jumalakseen ja omaksi Isäkseen. Golgatan veriuuhriin perustuvassa anteeksiantamuksessa Jumalan ja ihmisen välinen omistussuhde syntyi ja taivaassa se on ihmeellisen ylistyksemme syy: "Jumala on meidän Jumalamme" ja me saamme olla Hänen omiaan.

Jeesuksen viimeinen käsky maan päällä oli: "Tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni!" Nyt hänen käskynsä taivaalliselta valtaistuimelta Isän oikealta puolelta on: "Ylistäkää meidän Jumalaamme!" Käsky kuuluu kaikille pelastetuille. Taivaassa on pieniä ja suuria, koska taivas ei ole samankaltaisuutta vaan suunnattoman suuren rikkauden ja erilaisuudessa vallitsevan ykseyden juhlapaikka. Siellä pienet ja

suuret antavat samalla tavalla ylistyksen Jumalalle.

Meidänkin suurena etuoikeutenamme on jo täällä ajassa ylistää Jumalaa niin Hänen vanhurskaista tuomioistaan kuin Hänen tuottamastaan ihanasta pelastuksesta, jota seuraavassa jakeessa lähdetään kuvaamaan.

6. Minä kuulin kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin paljojen vesien pauhinan ja kuin valtavan ukkosenjylinän, joka sanoi: "Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen."

Kun Jumala, Kaikkivaltias ottaa lopullisessa merkityksessä hallintavallan, kysymys on Karitsan häistä. Jumalan hallintavalta pelastettujen sydämissä tapahtuu niin ihmeellisen rakkauden voimalla, että mikään muu sana ei sovi kuvaamaan sitä paremmin kuin häät. Häähän edustavat suurinta mahdollista ihmisen valtaa toiseen - sillä kysymys on ihmisen vapaaehtoisesta antautumisesta toisen omaksi ja hallintavaltaan. Häihin ei sisälly mitään väkivaltaa.

Jumalan valta on todellista vallankäyttöä. Ihmiset saadaan tekemään täydellisesti niin kuin Jumala haluaa heidän tekevän ja toimivan, mutta niin että ihmisille ei ole mitään suurempaa iloa ja onnea kuin saada tehdä Hänen pyhä ja hyvä tahtonsa. Sitä varten Jumalan on myös tuhottava kaikki se, mikä meissä ja meidän ulkopuolellamme nousi tätä Hänen ihmeellistä hallintavaltaansa vastaan.

7. "Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen [seurakunta]vaimonsa on valmistanut itsensä."

Jumalan suunnaton rakkaus omaa Poikaansa Jeesusta kohtaan näkyy Karitsan häitten ilossa ja riemussa. Isä antaa omalle Pojalleen palkan Hänen täydellisestä kuuliaisuudestaan aina ristin kuolemaan asti. Isä antaa Pojalleen, teurastetulle ja ylösnousseelle Karitsalle vaimoksi pelastettujen seurakunnan. Pelastetut pelastettiin Jumalan armon kirkkauden kiitokseksi, se on Hänen oman Poikansa vaimoksi.

Suomalaisissa häissä morsian valmistautuu häihin pukeutumalla puhtaan valkeaan vaatteeseen, joka kuvaa hänen puhtauttaan ja täyttä uskollisuuttaan vain ja ainoastaan tälle, jonka kanssa hän menee naimisiin. Kristuksen morsian valmistettiin ja kaunistettiin Kristuksen lahjavanhurskaudella, sillä kirkkaudella ja puhtaudella, jonka hän sai kokonaan lahjaksi omalta Veriyljältään.

8. Hänen annettiin pukeutua pellavavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: Se puku on pyhien vanhurskautukset.

Itse sulhanen saapuu omiin häihinsä "vereen kastetussa vaipassa", mutta Karitsan häitten ihmeellinen kohokohta on siinä, kun teurastettu Karitsa puetaan Jumalan tahdon ja rakkauden osoituksena uuteen ihanaan pukuun. Se on hohtavan kirkas ja puhdas. Se on pyhien, pelastettujen ihmisten vanhurskautukset. Jokainen pelastettu sai osakseen Kristuksen oman lahjavanhurskauden puvun ja lisäksi jokaisen elämässä Pyhä Henki vaikutti vanhurskauden tekoja. Nämä pelastettujen ihmisten ihanimmat kalleudet he ikään kuin luovuttavat kiitosuhrinaan ne heille hankkineen Veriyljän ihanaksi uudeksi puvuksi. Mutta pelastetut eivät niitä kuitenkaan mitenkään menetä,

sillä Yljän yhteys Vaimon kanssa on niin läheinen, että pelastettujen vanhurskautuksen puku on heidän oma pukunsa ja samalla myös Sulhasen Ihmeellinen puku.

*9. Enkeli sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!"
Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat tosia Jumalan sanoja."*

Mitään suurempaa onnea ihmiselle ei voi koskaan tulla kuin päästä Karitsan hääaterialle. Myös Jeesus puhui siitä suurella odotuksella ja ilolla, kun Hän kertoi opetuslapsilleen, että Hän on uutena taivaassa nauttiva pelastettujen kanssa viinipuun antia, joka viinipuu ei olekaan mikä tahansa puu vaan niin kuin vanhat ovat aina nähneet, se on Golgatan hirsinen puu, josta vuotaa taivaallisen Karitsan hääjuhlan viini.

Vaikka uskova ei vielä täällä ajassa kykene kuin hiukan aavistelemaan Karitsan häiden ihmeellistä onnea, hän voi Jumalan Sanan perusteella jo nyt tietää olevansa autuas eli ylen onnellinen, koska hänellä on kutsukirje Karitsan hääaterialle. Tämän kutsun on saanut jokainen, joka on nöyrytynyt synneistään parannukseen ja omistanut Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen tähden kaikkien syntiensä anteeksiantamuksen. Pyhä Henki asuu uskovan sydämessä ja toimii vakuutuksena siitä, että uskova pääsee perille Karitsan häihin.

Vakuuttuneisuus Karitsan häihin pääsystä perustuu siihen, että Pyhä Henki kirkastaa uskovalle Jumalan Sanan lupauksen luotettavuutta ja sitä, että lupaukset koskevat juuri häntä. Siksi enkeli korostamalla korosti Johannekselle: "Nämä sanat ovat tosia Jumalan sanoja." Enkelin nimenomainen kehoitus Johannekselle kirjoittaa hänen määräämillään sanoilla kertoo laajemminkin Raamatun synnystä ja Raamatun luotettavuudesta. Jos panet elämäsi Raamatun sanan varaan etkä häilyvien ihmisajatusten hyllyvälle suolle, olet turvakalliolla, sillä Herra vastaa omista sanoistaan.